

ընդ որում իր արժեքը որ մանկավարժական կամ դպրոցական մարմինները վերջնական ուղղությամբ լինեն գիտությունները և իրանց աշխարհը դարձնեն ուղիղ երկրորդական կատարված բարեկամություններն ուսումնարանական կարգերի մէջ:

Սոսիալային միջավայրի մարմնավարժական մասին, աշխարհը անկողն ուսումնարանի այն անկյունը կարգերը, որոնք առաջացան են զգալիորեն հիմնական թիւերն են կոչված մի շարք փաստերով:

Միայն շարժումն են. կարճատևություն, որնաշարժի կրթութիւններ (ճշտութիւն), առանց պահանջներ, դիտարկում, ներկայիս ներկայիս հիմնական թիւերն են:

Բաց թողնելով երաժշտական ստատիստիկան, մեր դպրոցներում հաւաքած թիւերից են հաշվարկները են, որ երեխաներից 62% ից մինչև 85% տարի են եղել (Մանրամասն ստատիստիկական ցանկացողները կարող են գտնել իմ «Դպրոցական առողջապահություն» մէջ):

Ինքնատեղեւոր ուղիղ չէ կարելի ուղիղ, եթէ չը հեռացնեն ուսումնարաններում տիրող հակաուսումնական պայմանները: Միայն մարմնավարժութիւն մտնելով բաւականա՝ նալը նշանակում է մի կողմից աղաւթիկ երեխայի կազմումը և միւս կողմից աշխատող ուղիղ այդ աղաւթիկները:

Մեր կարծիքով, դպրոցական մանկան առողջապահութիւնը անհրաժեշտաբար պէտք է աւելի լայն իմաստով հասկանալ: Այստեղ առաջին դերն են խաղում մի շարք գործոնները, որոնց միջ չիղան են բնորոշները:

Մանկան օրգանիզմը տուժում է դասանկարների անհաւասար կամ անկանոն ուսուցողութիւնը, անկանոն ուսուցողական-դասնորոշիչ, գրութիւնն վատ եղանակով, գրքերի շեղումով, դասարանի օդի արատաւորումով և ուրիշ բազմաթիւ գործոններով:

Այսպիսով իրական առողջապահութիւնը չէ բաւականաճում միմիայն մարմնավարժութիւնով, այլ նաև (և զիտարակային) դպրոցի առողջապահական գրութիւնն բարելավումով:

Եւ քանի որ հարցը նորից արժեքավոր է, անհրաժեշտ է մեր մանկավարժները և մասնագէտ բժշկները հաւաքական շնորհ մի գործնական արդիւնքի հասնելու համար:

Ֆիզիկական կրթութիւնն ինքնին աւելի անորոշորէն լուծելու համար, բաւական չէ նորիսկ դպրոցների գրութիւնը առողջապահ և մարմնավարժութիւն մտնելու ուսումնարաններում: Անհրաժեշտ է սակ լուրջ առողջապահական տեղեկութիւնները տալ աշակերտներին, որպէսզի մեր ապագայ ուսուցիչները, քանակաւոր և զիտարակային ինտելիկետի հիմնական գործոնները զգալի ուսումնարանական առողջապահութիւնը:

Գիտնալ է, ինչ մենք գտնում ենք և մեզ հետ էլ ուրիշները, որ առողջապահութիւնը պիտի վերջնական անալիզի մեր դպրոցներում: Մենք քննարկել ենք այդ դասանկարութիւնը թէ մեր թիւական և միջնակարգ օրինաբար դպրոցները և թէ ստորին ուսումնարանների համար: Եւ դեռ ոչինչ չէ արվում: Մի տարի միայն (1907 թիւին) են հրաւիրվել այդ առարկայի առաջնորդները ներսիստան դպրոցում: Յետոյ այդ էլ վերջացաւ: Եւ այսօր թիւական դպրոցները գտնւ են ինքնուրույն պատանի և օրինակ, որը ամեն բան սովորում է (չեն ասում գիտի), բացի այն, ինչ կապ ունի իր կրթիչի, իր սակերի, մի խօսքով, իր կազմաւորման հետ: Եւ երբ այդ խնդիրը գիտն են ընդունում, նրանք ոչ միայն անընդունակ են բարձրացնելու գիտել, դպրոցի առողջական գրութիւնը, այլ իրանց սեփական անձի, իրանց ընտանիքի առողջութեան վրա հակել անպաշտպան են:

Օրինակը առաջնորդի 6 դասարանում, ստորական տեղեկութիւնները անպատճառ չէ դարձնում իր հետ կանացի այնքան կարեւոր ֆունկցիաների մասին, մի պահանջ, մի տեղեկութիւն, որը այնպիսի շարքերն է բերում մասնաւոր առումներ, մասնաւոր մօր գլխին:

Ան թէ որտեղից պիտի սկսել արմատական բարեկամութիւնը դպրոցի ֆիզիկական կանոնները: Հարցը պէտք է լայն մարտնչել զինք և նրան հիմնական, բնական լուծում տալ:

Նորից և իրականացնել գիտութեան առաւել հրահանգները և այն ժամանակ խուսափած իր լինելը այն կազմաւորման, թէ մեր ուսումնարաններում երեխայի ցօյնը ուղղվում փոխարէն, աշխ ենք հանում:

Իմիջ. Վ. Արթուրի

տնտեսական, Բժշկական, Մեղրաբուժական, Անասնաբուժական, Պողոտաբուժական, Բազմա-հոգեբանական, Հայ Գիտատնտեսական և Տնտեսագիտական Ընկերութիւնները, Շերամապահական կայանները, Թիֆլիսի Սպանդարտի Անասնաբուժական կազմը և հնդկանաբուժական Ինքնուրույն:

Բանալով սխալ են. Բալանթար յայտնենք, որ խորհրդակցութիւնը հրաւիրված է ընկերու երկու կարեւոր խնդիր, որոնք ներկայումս մեծ նշանակութիւն ունեն մեր երկրի գիտատնտեսական համար: Այդ խնդիրներն են՝ 1) գաղապարի միջոցի ղեկավարը 2) մեղրաբուժական հիմնական թիւերն են: Անհրաժեշտ է ընտրել խորհրդակցութեան համար նախագահ և քարտուղար:

Նախագահ ընտրվել Ա. Բալանթար, քարտուղար՝ Կ. Գորբաչով:

Ժողովին ներկայ էին 28 անձ:

Ինքնուրույն գաղափարներն նախագահը բացատրել, որ դաշտային միջերը մեծ աւելումներ են առաւ բերել ընդարձակ տարածութեան վրա, և սկսած Սուրմաից մինչև Նեպոլ շատ տեղերում նրանք բազմացել են մեծ քանակութեամբ, ուստիով ցորեն, խաղող, հակալիկ և գինազան արմատները, կրծքով ծառերը, կենդանի Մկները արշաւանքի շնորհիւ գիտացնել շատ տեղ աշխատանքի չեն արել և եթէ նրանք անկարող լինեն նաև զարնաւազան անել, նրանք կուենան միջոցները կորուստ, առնուազն եթէ միջոցն ընտրել արժեքութիւնն: Անհրաժեշտ է անմիջական միջոցները ձեռնարկել մարտնչական գործ կազմակերպելու դաշտամիջերը զարգացման դէմ:

Բժշկական Ընկերութեան ներկայացուցիչ Գործար Կուսկովը հետաքրքրելով իմանալով թէ որքան աղքատ է Մեղրաբուժական կայանները հեղուկ, որովհետեւ որքան նրան յայտնի է, հեղուկը ամեն տեղ և ամեն անգամ միատեսակ չէ ներգործում:

Թիֆլիսի նախագահական անասնաբուժների կողմից Բիլցիկի յայտնել, որ այժմ հեղուկը պատրաստվում է համաձայն միջերի տեսակի խաղաղանքի տեղում և գործադրվում անմիջական:

Կարգաւորել Զուրաբաշի կայանից ստացված հեղուկը, որով կառավարել Զուրաբաշի խնդրում է ժողովը պարագրմուները չը վերջացնել մի անգամով, որպէսզի հնարաւորութիւն ունենայ ներկայացնել խորհրդակցութեան իր արժեքը: Գործնական տեղ եղած ուսանելի ներքին: Լաւը, Գիտաբուժի, Բնագիտական և Արտաբուժական հարցերից լրացուելով տեղեկութիւններ:

Որոշվեց հետեւալ նիստի համար ժողով տեղեկութիւնները դաշտամիջերի արշաւանքին ներկայիվ տարածութեան, դաշտամիջերի տեսակների և պահանջվող ծախսերի մասին: Մեղրաբուժական տեղի կուենայ գիտնութիւնը 15—20-ի մօտերը: Այսպիսով ընկերութեան ժողովին ղեկավարում խնդրել:

Ա. Բալանթար մարմնական զիտարակաւ առաւ խնդիր հիմնական կետերի մասին, ապացուցեց խնդրի գիտնական ուսումնարանութեան նշանակութիւնը և ծանօթացեց ժողովականներին Մօսկվայի համալսարանի մշակած օրինագիտի հետ:

Ա. Բալանթարի ամփոփ մի զիտարակաւ մէջ ցոյց տուց փաստի առաւ բերում մեծ մեծանքը և առաջարկեց ինստիտուտական գործունէութիւն:

Կ. Գորբաչով ծանօթացրեց մարմնական և բժշկութեան միջոցների հետ:

Ժողովը որոշեց առաջիկայ 1911 թիւին ունենալ վեց ինստիտուտ, որոնց վերաբերմամբ կայացաւ հետեւեալ որոշումը: Հայ Գիտատնտեսական Ընկերութիւնը իր վրա վերցրեց Փամբակի մասի համար գնանի ինստիտուտը: Կուսկովի անունով Միւսկան նախագահ Կ. Ստատիկան ինստիտուտը ապահովել Միւսկանի միջոցներով ինստիտուտը 4 ամսվա ժամկետը: Երեւանի նախագի համար: Շերամապահական կայանի կառավարելը խոստացաւ ապահովել այն ինստիտուտներին, որ կը գործէ Գուրբաչովի Բալանթարի նախագիտ: Լորիկայի անձինք խոստացաւ խօսել վրաց անասնաբուժական բանիկ հետ ապահովելու այն ինստիտուտներին, որ կը գործէ Գալսեթիայում: Միւսներին մասին կը հոգայ Շերամապահական կայանները:

Նախագահը, համարելով խորհրդակցութեան ծրագիրը լրացած միջոցառումութեան խնդիր վերաբերութեանը, յայտնեց շնորհակալութիւն ժողովը կեանք ներկայացուցիչներին և փակեց նիստը ժամը 10¹/₂-ին: Ա—ն

ԻՆՉ ՊԵՏԻ Է ԶՐԱՍԱՐԱԿՈՎ

Պետերբուրգ, 2 նոյեմբերի
Եւ կարծում եմ որ չը սխալվելիք, երբ իմ գրութիւններըց մեկում նկատուցի, որ «Նալը չէ սիրում առաւ նայել, որ նա ընդունակ չէ այդ քայլի անելու»:
Եւ անս «Մշակում» հրատարակ եկած նկատողութիւնները մեր հրատարակչական Ընկ. մասին, գալիս են ապացուցելու իմ այդ խօսքերի ճշմարտութիւնը:
Մեկ անգամ կարգացի, որ Հրատ. Ընկ., որպէս անընդանի պատու՝ հրատարակել է զբացուցական և այն էլ վարձով: Միւս անգամ՝ որ նա ձեռնառնում է եղել հրատա-

րակելու հոգիները իրականը ու Ողիսականը, Շօթա Բուսթալիկի երկեր:

Նախ և առաւ պէտք է ասեմ, որ հրատ. Ընկերութիւնները իրանց գրացուցակները, կատարողները չեն հրատարակում վարձով: Դա միշտ ձեր է լինում և դեռ շատերը նոյն իսկ պատի ծախան էլ իրանք են տնու, միայն թէ կարողանան տարածել և դրանով հետաքրքրութիւն զարթեցնել այս կամ այն անհատի մէջ ու գրաւել դէպ իրանց:

Եթէ մենք հայերս կանգնած լինէինք կուսկովի այն բարձրութեան վրա, որ գրելը նոյնքան արժեք ունենար, որքան և օրը, այն ժամանակ եւ ամբողջապէս հասաւորեց նմ, որ հայ-ինտելիգենտը ժամերով կը սպասեր այդ գրացուցակների երևալուն և նոյն իսկ կը գնէր, որպէս զի կարողանար ձեռք բերել մի որեւէ նորութիւն գրական աշխարհից:

Բայց այն հայը, որին գիտեմ եւ և դուք պ. պ. հրատարակիչներ, կարծեմ որ գրքի ոչ մի կարիք չունի, և նա ապրելով իր կիսաբուրժուային կեանքով երբեք էլ չէ տեսնելու ոչ թէ միայն ձեր կատարողները, այլ և այդ ուղղութեամբ հրատարակված գրքերը:

Ասացե՛ք խնդրեմ, պարզ չէ միթէ: Եւ մեր Հրատ. Ընկերութեան անդամներն էլ ստորագրած առաջարկական գաղափարներով, առաջնորդվում են նեղ կայեկանաց շահերով:

Մեզ հարկաւոր է հայ կուսակցած հոգին վարել, մշակել և ապա միայն սիրմբը նետել այնտեղ անցնելու համար:

Իսկ վարելու և մշակելու համար անհրաժեշտ է ստեղծել անպիտի նիւթական և բարոյական պայմաններ, որ հայ ինտելիգենտը հետաքրքրվի վերջնական գրականութեամբ և մասնաւոր հայկական գրականութեամբ:

Իսկ այդօրինակ քայլերը նորանոր հարաւանք են լինելու նրան աւելի ևս ինչ կատարելուն, քան գրական համար:

Այն, նա (Հրատ. Ընկ.) չէ տարված առաջարկական գաղափարներով, նա միայն կատարում է իր «ազգային պարտաւորութիւնը», բայց... ցարք սրտի, միայն մեր այսօրվայ հայկական և ոչ թէ եւրօպական իմաստով:

Այժմ դառնալու նրա երկրորդ քայլին, Հոգեբան Իրիկանին ու Ողիսականին և Շօթա Բուսթալիկի երկերին:

Չափազանց նորը ճշմարտութեամբ «Մշակել» իր հարկանքները մեկուսի կատարել, որ իրականը ու Ողիսականը հրատարակութիւնը միանգամայն սուրբ է *):

Երբայք, այժմ երբ մեր արամադրութեան տանի եւ գտնվում համաշխարհային ժամանակակից տիտաններ, արժէ միթէ դիմել այդ արիւնքային գրականութեան:

Նախ՝ ճշմարտ չէ «Մշակել» նկատողութիւնը՝ թէ «Հոգեբանի երկերը արդէն հրատարակված կան և որ ներսիստան դպրոցի նորիսկ Լ դասարանի աշակերտն էլ կարդացել է այդ»:

Եւ ոչ մի կերպ հասկանալ չեմ կարողանում մեր Հրատ. Ընկերութեան ներկայ քայլերը:

Պարտաւոր, ինչ էր ուղում առաւ դրանով հայ ինտելիգենտային... 2ը լինի կարծում էր թէ ձեր այդ քայլերով այն մարմն էր յաջնցնում, որ զգացվում էր Ընկերութեան փակումից յետոյ:

Ճաւալի թիւերիմացութիւն...

Եւ, ասացե՛ք խնդրեմ, ձեր այդ քայլը անկողն յետոյ—դուք ինչ երեսով պէտք է հարաւորեց գցեք հայ ամառիկ էլիւրում, թէ հայը գրականութիւն չէ սիրում:

2Գ որ այդ չը սիրեցնելու ամբողջ մեղքը ընկնում է ձեր վրին, յանձին այդօրինակ քայլերի:

Փոխանակ առաւ նայելու, ասացե՛ք խնդրեմ, ինչի համար էր յետ նայելու, և փոխանակ նորադրում մարգարտները ետից վաղելու, ինչի համար էր ձեռքը կտնել արիւնքային խոնու ու բորբոսած թրթրերի մէջ...:

Այն եթէ դուք կարողանայիք բացատրել մեզ այն ամենը և հասկացնել դրա իմաստը, այն ժամանակ հաստատուում ենք ձեզ, որ դա լինել մի մեծ գիտն մեզ համար, և մենք կը յայտնէինք մեր ամենախորին շնորհակալութիւնները:

Marto

ՀԻՄՆՈՒՅՑՆԵՐ ՆԱՄԱՆԵՐ

Մօսկվա, 19 նոյեմբերի
Յայտնել է, որ առաջաւ հայկական գրականութիւնը օրընտրէ հարստանում է նորադրել հրատարակութիւններով: Բաւական է, որ մի նշանաւոր գրքը լայն տեսնել եւրօպայում՝ դուք կարճ ժամանակվայ ընթացքում նրա ընտիր թարգմանութիւնը կը գտնէք ուսաց հրականութեան մէջ: Պարզ իրողութիւն է՝ նաև այն, որ Թարգմանական բաժինը խորը տեղ է բռնում նրա մէջ: Ուղղակի զարմանալի է, թէ ինչպէս ուսանելը կարողանում են օտար երկրի տալ իրանց ընթերցողներին ամենալի հարաւորութեամբ, գիտելի թարգմանութեամբ և շեղի հրատարակութեամբ: Այն, այդ երեկոյթը մի միայն ուղղուն կարելի է, այլ և արժանի է բուռն և անկեղծ համարանքի:

*) Այդքը է նրա համար, որ արդէն կան նրանք թարգմանութիւնները:

Մեր ասածներէրք ընկանորէն պիտի հետեւնէ: Եւ խորը արականութիւն ունեցող մի ժողովուրդ, պիտի ունենայ նաև իր գրադարանը: Ընթերցարանները: Բաւական է լինել Պետերբուրգի հասարակական հսկայական գրադարանը, որ քաղկացած է 300,000 հատոր գրքերից: Մօսկվայի Բուսթալիկի մուգնումի ոչ պակաս նշանաւոր գրադարանը, Մօսկվայում գոյութիւն ունեցող Պուշկինի, Տոլստոյի, Տուրգենիւի, Օստրովսկիի, Դոպոլի անունով, ժողովրդական գրադարաններ կազմակերպող ընկերութեան գրադարանները և այլն և այլն... Եւ չեմ ասում, որ բոլոր կրթական կուսկովի հասարակական հիմնարկութիւններն և ուսնն իրանց թաղարկէր գրադարանները: Սոսք չէ կարող լինել ի հարկէ, այն մասին, որ Ռուսաստանի շատ քաղաքներ և գաւառներ նոյնպէս պատած են գրադարան-ընթերցարանների անգին ցանցով:

Բայց որքան այդ գրադարանները հարուստ են գրականութեան բոլոր ձեւերի վերաբերելով գրքերով, այնքան էլ նրանք աղքատ են... երաժշտական մասով: Իսկ եղած նօտաներով և պարտիտուրաներով օգտվել բաւական անմատչելի է ցանկացողների համար, մինչդեռ դրա կարիքը վաղուց զգացվել է երաժշտաւոր հասարակութեան, մասնաւոր մասնաւոր կօպօզիտորների համար: Անհրաժեշտ է ստեղծել մի հանրամատչելի երաժշտական գրադարան մայրաքաղաքի ծոցում: Մօսկվայում. անպատուարեք է, անուշտ, այն երկրորդ, որ Մօսկվայի մինչև օրս այդպիսի գրադարան չունի: Կերելին ուսացած մասով բաւական զգալից այնքան կարեւոր այդ խնդրի լուսաբանութեամբ: Թոյլ եմ տալիս ինձ ևս աւելի մանրամասնորէն ծանօթանալու այդ հարցի վրա:

Ռուսաստանում, թէ Պետերբուրգի հասարակական և թէ Մօսկվայի Բուսթալիկի մուգնումի գրադարանները, միջոց է, ունեն երաժշտական բաժին ևս, բայց երաժշտական այն երկերը ոչ միայն տուն տանել անկարելի է, այլ տեղի ու տեղը օգտվել մինչև իսկ դժուար է: Բայց այլ է Պետրովի հասարակական գրադարանի երաժշտական բաժինը, որ ունի սեփական զեղեցիկ շէնք և որի այդ բաժինը գնաճաւորվում 130,000 ռուբլոց աւելի: Նա ունի ընդամենը 2,500 հատոր՝ բաղկացած երաժշտական աշխարհի նշանաւոր երկերից: Բայց երկերն էլ մասնաւոր նուիրատուութիւններ են, որոնց մէջ Բելինսկի և Իրգենստ առաջին տեղի են բռնում:

Հարկաւոր է լինել, որ այդ գրքերը տուն տանել կարելի է, միայն ամսական 30 կօպ. գրականով մի հատորի համար, և 50 կօպ. 2 հատորի համար: Տեղեկանքը օգտվելը ձրիաբար է 1908—1909 թ. նա ընդամենը 154 բաժանալու է ունեցել: Իսկ այդ նոյն թիւականին նա ձեռք է բերել գրքեր 103 ր. 75 կօպ. միայն:

Խիստ համեստ այդ թիւերը չի կարելի համեմատել իրարից 1 և կէս միլիոն ազգաբնակչութիւն ունեցող Մօսկվայի կարիքներին հետ: Մեր ասածը պարզ և անխեղ է մասնաւոր այն պատճառով, որ Մօսկվայի ունի մեծ կօպերային օպերայի ֆիլարմոնիական և սինօպական (СИНОВАЛЬНОЕ) ուսումնարաններ, ժողովրդական կօնկուլտուրիստ, 40 մասնաւոր երաժշտական ուսումնարաններ, մօտ 20 երաժշտական ընկերութիւններ և կրտսօններ, 3 օպերային թատրոն, 4 սիմֆօնիական համերգային կազմակերպութիւններ և այլն և այլն: Այն թիւերի մէջ չեն մտնում, իհարկէ, այն անհամար համերգներն ու երկերայիններ, որ արվում են դասնական անձանց կողմից, և որոնք, անուշտ, կարելի ունեն հանրամատչելի երաժշտական գրադարանի:

Այստեղից պարզ և անխեղ է, որ այդպիսի հասարակական հիմնարկութեան ներկայութիւնն աւելի քան ժամանակակից է մայրաքաղաքի կեանքում: Այդ խնդրը անհրաժեշտ է նրան հարկաւոր է լուծել ասանաւոր ապագայում: Հարկաւոր է հիմնել այնպիսի մի գրադարան, ուր ամենատեղի գնելով կարելի լինի ձեռք բերել նշանաւոր կօպօզիտուրների երկերը: Իսկ այդպիսի հիմնարկութեան ստեղծումը, նրա կազմակերպումը կը կարողանայ հասարակական նպատակներով, հաւաքական ոյժերով և մասնաւոր նուիրատուութիւններով:

Այդ խնդրի լուծումը Մօսկվայի ժողովրդական կօնկուլտուրիստների արդէն վերցրել է իր վրա և որեւէ շօշափելի գործ արդէն արված է այդ ուղղութեամբ: Կօնկուլտուրիստ ներկայումս ունի Կ. Ս. Պօպովի նուիրաբերած մեծաթէք երաժշտական գրադարանը՝ բաղկացած 1047 հատոր ընտիր երկերից: Այստեղ դուք կը գտնեք 253 հատոր Լիստի երկերից, 170 հատոր Բեթհովենից, 95 Կ. Մենդելսոնից, 50 Կ. Բախից, 48 Կ. Չայկովսկից, 34 Կ. Մոցարտից և այլն: Ուրիշ նուիրատուութիւններից յիշատակութեան արժանի են Թի. Ստիվակի նուիրած 315 հատ. գրքերը, և մօտ 500 գիրք ուրիշ անձներից: Պարզ է, որ հոչակաւոր կօպօզիտուրները արդէն աւել տեսնել դաւած այդ կօնկուլտուրի մէջ, և մինչև իսկ դոյն կայ ամեն ինչ, որ մօտիկ ապագայում կը ստացվեն մերի նուիրատուութիւնները եւ:

Գարձ, գործի սկիզբը գրված է արդէն, իսկ նիւթերը minimum ընդունել

